

**HEBBELINCK, Georges**, journalist, politicus, letterkundige (Gent 4 maart 1916 - Gent 3 oktober 1964).

Na lager middelbaar onderwijs werd hij in 1931 ingeschreven als leerling aan het Koninklijk Atheneum te Gent. In 1933 volgde hij als vrije leerling de cursussen aan de Hogere School voor Handels- en Economische Wetenschappen en in 1937 liet hij zich inschrijven bij het Instituut voor Journalisten te Brussel. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was hij lid van de verzetsbeweging Nieuwe Jeugd: op 5 april 1943 werd hij door de Gestapo aangehouden en in 1944 overgebracht naar Buchenwald. Zijn belevenissen in het concentratiekamp legde hij later vast in de roman Een trein reed door het dal (1962). Na de oorlog was hij gedurende twee maanden redactiesecretaris van het communistische dagblad De Roode Vaan en in 1947 werd hij benoemd tot adjunct-kabinetschef van de toenmalige Minister van Openbare Werken J. Borremans. In 1953 werd hij redacteur van het socialistische dagblad Vooruit, waarvan hij in 1961 hoofdredacteur werd en in 1963 beheerder en politiek directeur.

Als socialist en als Vlaming heeft Hebbelinck zich altijd gekant tegen het federalisme van zijn Waalse partijgenoten, omdat hij van mening was dat federalisme in België de arbeiders zou verdelen en nationalisme tot gevolg zou hebben. De Vlaams-Waalse tegenstellingen wilde hij oplossen door een sociale en economische programmatie die rekening zou houden met een zich vormend socialistisch Europa. Als journalist pleitte hij voor structuurhervormingen, een tweetalig Brussel en voor samenwerking met de progressieve christen-democraten. Dit gematigd Vlaamse socialisme, waarbij de eenheid van België steeds centraal stond, belette hem niet te pleiten voor een harmonische sociale decentralisatie.

Als letterkundige schreef hij in 1957 een sprookjesboek, maar hij debuteerde eigenlijk met een door

de oorlog geïnspireerde roman (*Het meisje in de kelder*, 1958); zijn streven evolueerde van sociale bekommernis (*De rozen van Kazanlik*, 1959) naar een ethisch ideaal, dat gereflecteerd wordt in de roman *De journalist*, waarvoor hij in 1962 de Arkprijs van het Vrije Woord kreeg. Zijn korte, felle stijl en zijn getuigenis van mensenliefde plaatsen hem als literator tussen W. Elsschot en L.P. Boon.

WERKEN: *Het meisje in de kelder* (1958). - *De rozen van Kazanlik* (1959); - *De journalist* (1960); - *Een trein reed door het dal* (1962).

WIM VAN ROOY